

tekstil





TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI AYLIK YAYIN ORGANI YIL:6 SAYI:88 HAZİRAN 1975

İŞÇİ SINIFI FAŞİZME GEÇİT VERMEYECEKTİR

✻ adana Şube kongresi yapıldı ✻

Sendikamız Özbucak şubesinin genel kurulu 29 Haziran 1975 tarihinde Adana'da toplanmıştır.

Delegeler konuklar ve büyük bir dinleyici topluluğu önünde yapılan genel kurula Sendikamız Genel Başkanı Sayın Rıza Güven ve Disk Genel Başkanı sayın Kemal Türkler'de katılarak birer konuşma yapmışlardır.

Disk Genel Başkanı Kemal Türkler yaptığı konuşmada milliyetçi cephe ve Türk Iş yönetici kliğini eleştirmiştir.

Türkler konuşmasında özet olarak: «Kendilerine milliyetçi cephe adını vererek hükümet kuranlar, Türk halkının yararlarını koruyamayacaklarsa Türk halkını tanımamaya devam edeceklerse mutlaka hükümetten çekilmelidirler. Hükümet koltuklarında oturmaya hakları yoktur» demiştir.

Ayrıca türkler İzmir'de Türk - Iş'in uyguladığı genel grevide «göstermelik olarak değerlendirmiştir.

Sendikamız genel başkanı Rıza Güven de yaptığı konuşmada sarı sendikalar ve MC hükümetini eleştirmiştir. Güven özetle : «Bugüne kadar sarı sendikaların çemberinde bulunan Adanalı Tekstil işçi kardeşlerimizin üstünde sarı sendika bulutu artık dağılmaya başlamıştır» demiştir.

Konukların konuşmalarından sonra divan seçimi yapılmış ve çalışma raporunun okunmasına geçilmiştir.

Çalışma raporunda özet olarak dünyadaki devrimci hareketlerin büyük bir tırmanma içinde bulunduğu belirtilmiş ve işçi sınıfının toplumlarının en ilerici kesimlerini teşkil ettiği ve zaferlerin mutlaka işçi sınıfının damgasını taşıması gerektiği belirtilmiştir.

Türkiye ile ilgili bölümde ise MC hükümetinin faşizan tutumlar içinde bulunduğu ve açık faşizme doğru bir gidişin hedeflendiği belirtilmiştir. Sendika uyuşmazlıklarında tek geçerli yolun Referandum olduğu bildirilen raporda daha sonra Tekstil sendikasının Adana'daki faaliyetleri anlatılmıştır .

Daha sonra seçimlere geçilmiş ve seçimler sonucunda aşağıda isimleri yazılı olan arkadaşlar yönetime geçmişlerdir.

Biz yeni seçilen arkadaşlaıa işçi sınıfının her alanda verdiği mücadelede yönetici olarak üstlendikleri görevlerini yapmalarında başarılar dileriz.

Yönetim kurulu :		**Onur Kurulu**
Başkan	Mehmet Bulut	İsmail Canlı
Sekreter	Mehmet Erbil	Hüseyin Akdeniz
Üye	Rüstem Kış	Resul Berek
Üye	Ali Rıza Aybay	Mustafa Bozkurt
Üye	Şinasi Kayışçı	Vahap Al
Üye	Nuray Geçimoğlu	**Denetim Kurulu**
Üye	Murat Ünal	Hüseyin Çetin
Üye	Ali Güngör	Emin Gökdeniz
	İlhan Akdeniz	Tuncer Bilengör
Üye	Yaşar Huvas	Mahmut Kırık
Üye	Mustafa C[illegible]	Ömer Elmas

urfa Şubesi açıldı



Sendikamız bütün yurt çapında ki örgütlenme faaliyetlerinin bir parçası olarakta Urfa'da bir şube açmıştır.

Büyük bir işçi kalabalığının katıldığı Şubenin açılış gününe Sendikamızın Genel Sekreteri Yunus Kara'da gitmiştir.

Şubenin yönetimine atanan arkadaşlara gelecek olan mücadelelerinde başarılar dileriz.

SSK GENEL KURULU TOPLANDI



Geçtiğimiz günlerde SSK genel kurulu toplanmıştır. Bilindiği gibi SSK genel kurulu karar alma konumunda bulunmayan ancak bir danışma organı durumundadır. Bu genel kurula işçi temsilcileri, işveren temsilcileri ve hükümet temsilcileri katılır.

İşçi temsilcileri olarak genel kurula Türk İş yetkilileri çağırıldılar. Türk İş bugün işçi sınıfımızı temsil edemez işçi sınıfının temsilciliği konusunda DİSK'in söz sahibi olduğu gerçeği görmemezlikten gelindi.

Disk çağırılmadı. Disk'in SSK nın işleyiş konusunda getireceği işçi sınıfının yararına eleştirilerde korkuldu. Disk diye bir konfederasyon yok kabul olundu. Ancak son günlerdeki Disk'e akın akın geçmeler de mi görünmüyordu.

Bütün işveren ve işveren temsilcilerinin ve de işverenlerden yana sendikaların katıldığı genel kurul «al gülüm ver gülüm» şeklinden öte bir sonuç vermedi.

Ne işverenlerin SSK ya olan ve milyarlara varan borçlarına bir çözüm getirildi.

Ne sigortasız olarak kaçak işçi çalıştırmaların önüne geçmeyi hedefleyen kararlar alındı.

Ne sözü edilen ilâç fabrikası meselesi çözüme ulaştırıldı.

Ne işçilerin aldığı ücretden değilde asgari ücretlerinden primlerini ödeyen işverenlerin durumu çözümlenebildi.

Bunlar zaten bu nitelikleriyle oluşan bir genel kurulda çözülemeyecek sorunlar. Üstüne üstlük genel kurulun bir «ağlama Duvarı»ndan öte bir yeri olmaması da var.

İşçi sınıfının bir sosyal güvencesi olarak görev yapması gereken SSK'nın bu konumuyla bu işlevini yerine getirmediği ortadadır.

İŞVERENLERİN SSK'YA OLAN PRİM BORCU 2,5 MİLYONA ULAŞTI

Sosyal Sigortalar Kurumu Genel Kuruluna sunulan, 1974 yılı çalışma raporunda, işverenlerin kuruma olan prim borçlarının 1973 yılına oranla yüzde 46,28 artarak 2 milyar 567 milyon 351 bin 455 liraya çıktığı, para darlığı, iflaslar ve şirketlerin kısa ömürlü oluşları nedeniyle yeterince prim tahsilati yapılamadığı açıklanmıştır.

SSK'nun 1973 yılında 1 milyar 755 milyon 95 bin 98 lira olan işverenler prim alacaklarının 1974 yılında 812 milyon 256 bin 356 lira arttığı kaydedilen raporun "dava ve icra işleri bölümünde, 1975 yılına 905 bin 308 icra takibi dosyası ile girildiği açıklanmış, daha sonra şöyle denilmiştir.

"Takım konusu alacakların bir kısmı iflaslı dosyalara ait bulunmaktadır. Sadece İstanbul ve Ankara Hukuk İşleri Müdürlüklerinde 3 bin 29 dosyadan toplam 63 milyon 930 bin 305 liralık alacak iflas konusudur. Tüm şubelerimiz de 1974 yılında 8 bin 97 adet 80 milyon 728 bin 117 lira 61 kuruş tutarında iflas yoluyla takibe geçilen dosya mevcuttur. Bilindiği üzere iflası karara bağlanan bir borçlu aleyhine cebri icra işlemleri yürütlemeyeceği ve iflas masasının ödemesine intizar gerektiği cihetle bu alacak kısmının tahsili du kurum imkanları dışına çıkmaktadır. Takip konusu prim alacaklarımızın bir kısmı da dernekler ve kooperatiflerle, sendikalara aittir. Sadece İstanbul ve Ankara Hukuk İşleri Müdürlüklerine dernek ve cemiyetlerin 73 dosyadan 954 bin 593 lira 40 kuruş, sendikaların 37 dosyadan bir milyon 139 bin 515 lira 79 kuruş ve kooperatiflerin 85 dosyadan 3 milyon 676 bin 173 lira 61 kuruş borçları mevcuttur. Takip konusu alacaklarımızın tahsili çok güç bir bölümü de spor kulüplerine ait bulunmaktadır. Tüm şubelerimizin sadece 1974 yılındaki alacakları 651 dosyadan 6 milyon 275 bin 212 lira 99 kuruş tutmaktadır. Lokanta, bar ve pavyonlardan olan alacaklarımızın da bir bölümü tahsil zorluğu ve imkansızlığı ile karşı karşıya kalmaktadır. Sadece 1974 yılı alacağı ise 3 bin 547 dosyadan 9 milyon 374 bin 900 lira tutmaktadır.

Bu durumdaki işyerlerinin binaları kendilerine ait olmaması, menkul eşyasının pek az bir bölümünün haczinin mümkün olması ve sık sık el değiştirmeleri sebebiyle tahsilat fevkalade zorluk göstermektedir. Bunların dışında devletleştirilen özel yüksek okulların kanun gereği tahsili durdurulan 2 milyon 748 bin 61 lira prim borcu, Almanya'ya giden prim borçlularından olan alacaklarımız ve devlet teşekkülleri ile iktisadi kamu teşebbüslerin alacaklarımız ve devlet teşekküleri ile iktisadi kamu teşebbüslerinden olan alacaklarımızın cebri icra yoluyla tahsili imkansız olmaktadır. İcrai tahsilatın yeterince yüksek olmamasının en önemli nedeni ise icra memurluklarının çalışma durumu olmaktadır."

KIDEM TAZMİNATIndan kârlı çıkan işverenler oldu

İşçi kıdem tazminatlarını 30 güne çıkartan yasa geçtiğimiz günlerde kabul edild. Ancak bu mesele hakkında bazı şeyleri bilmemiz gerekir.

Şunu açıklıkla söyleyebiliriz ki, bu işte kâr edenler yine işverenler olmuşlardır.

Bu güne kadar kıdem tazminatlarının yükseltilmesi konusunda etkin bir demokratik mücadele verilmiştir. Bu mücadele sonucunda işverenier artık kıdem tazminatlarını yükseltmek zorunda kalmışlardır. Özellikle DİSK'e bağlı sendikaiar toplu sözleşmelerde zaten yasal süre olan 15 günün üzerinde kıdem tazminatları alıyorlardı.

Parababaları her konuda olduğu gibi eskiden beri izledikleri bir taktiğide bu konuda gösterdiler.

Ne yaptılar?

İşverenler kendi çıkarlarına ters gelen yani sömürü düzenlerine ters gelen konularda onları kabul etmemek için ellerinden gelenleri yaparlar. Her çeşit örgütleri ve siyasal yapıdaki partileri aracılığıyla kendi isteklerini yaptırırlar. Ancak karşısındaki güçler başta işçi sınıfı ve toplumun diğer demokrat ve yurtsever güçlerinin ağırlıklarını koydukları konuların karşısında yapacak bir şeyleri kalmazsa, o meseleye sahip çıkarak ancak yozlaştırmak suretiyle kabul ederler. Bunun için siyasal yapıdaki partilerini işe koşarlar.

Kıdem tazminatları meselesinde de böyle olmuştur.

Artık işçi sınıfının ve onun örgütlerinin bu mesele üstünde verdikleri demokratik mücadele sonucunda geri adım atmak durumunda kalan işverenler bu sefer meselenin yozlaştırılması uğruna çabalarını yoğunlaştırdılar.

Ve bunda da muaffak oldular.

Bir yönüyle bakarsak 30 gün olarak kıdem tazminatları kabul olundu. Bu sorunun bir yönü. Acaba bu yasalaşırken üstünde ne gibi oyunlar döndürüldü. Şimdi bunları görelim:

Bilindiği gibi kıdem tazminatları yasası kabul olunurken bir de «Fon» meselesi ortaya çıktı.

Nedir bu fon?

Bütün işverenler işçilerin 9000 TL. geçmemek kaydıyla bir aylık ücretlerini bir FON'da toplayacaklardır ve tazminatlar bu fondan ödenecektir. Peki ama işverenler tıpkı SSK'da olduğu gibi, bu parayı fon'a vermezlerse ne olacaktır? Yeni yasayla işçinin kıdem tazminatının yükü işverenin üzerinden alınmıştır. Üstelik de işverenler bu fonda biriken parayı avans ve kredi olarak alıp işletebileceklerdir. İşçinin ise düşürülen kıdem tazminatının nasıl ve ne kadar süre bekleyerek alabileceği karanlıktadır.

Kıdem tazminatlarını işverenler kendi ceplerinden ödemeyip, bir FON dan ödeyeceklerine göre: Artık herbiriniz fabrikalarımızdan rahatlıkla atılabiliriz. İşçi ve emekçi sınıflarımızın karşısında açıkça yer alan MC hükümetinin çıkarttığı bu yasa ile işverenlere daha bir güvence sağlanmış, işçilerin ise olmayan güvenceleri kuyunun dibine daha da itilmiştir.

Gelelim işin diğer yönüne.

İşçiler istedikleri gibi son maaşları tutarında da kıdem tazminatı alamayacaklardır.. Bu konuda getirilen bir değişiklikle işçilerin alacakları son maaş tutarı ne olursa olsun asgari ücretin 7,5 katından fazla kıdem tazminatı alamayacağında getirmektedir.

Bu yasa ile iş güvenliği yok edilmiştir... İşverenler böyle maddi yükümlülükten kurtuldukIarından istedikleri zaman diledikleri kadar işçiyi işten atma olanağına sahip olmuşlardır.

Burada ortaya şu sonuç çıkmaktadır ki DİSK'in ilkelerinden biri olan «işçi sınıfının devlet yönetimine katılması için mücadele» sorunlarımızı halletmede daha önem kazanmaktadır. Aksi takdirde ne kadar zorlarsak zorlayalım partileri ile iktidarda oldukları için kazananlar hep işverenler olacaktır.

NARİN'DE DİRENİŞ







NARİN İŞÇİLERİ TOPLU SÖZLEŞME HÜKÜMLERİNE UYMAYAN İŞVERENE KARŞI DİRENİŞE GEÇTİLER

Çerkezköy de kurulu Narin Mensucat işyerinde işçiler; işverenin toplu sözleşmeden doğan haklarını uygulamaması nedeniyle direnişe geçtiler

700 Narin işçisi «haklarımızı istiyoruz» diyorlardı.

700 Narin işçisi «bizlerin gasbedilen hakları işverenin kasasında mı kalacak?» diyorlardı

700 Narin işçisi işçi sınıfının şanına yakışan birlik ve beraberliklerini bu direnişte dostlarına ve düşmanlarına gösterdiler
ve haykırıyorlardı
İŞÇİYİZ GÜÇLÜYÜZ - İŞÇİYİZ HAKLIYIZ diye...

Narin Mensucat işyeri İşverenler Sendikası Başkanı Halit Narin'in fabrikası .Ortadoğu ve Balkanların en büyük fabrikası olarak planlanmış Tekstil Sendikasında kenetlenen Narin işçileri toplu sözleşmeyi imzaladılar. Ancak her gün «Çalışma barışından», «sözleşme hükümlerinin geçerliliğinden» söz eden «Sayın Halit Narin'in» işyerinde toplu sözleşme hükümleri uygulanmadı.

Çalışan işçilere iş elbisesi verilmiyordu.

İşçilere zehirlenmelere karşı sözleşmede olan süt ve yoğurt bile verilmiyordu.

Ücretlerde farklı muamele ediliyordu.

Sular plastik kaplarda ve sıcak olarak veriliyordu.

Halbuki sözleşmede bütün bunlar uygulanmalıdır deniliyor. İşveren ise bunları uygulamadığından bir sabah fabrika durdu. Ve işçiler Çerkezköy halkına yayınladıkları bildiride «direnişimiz işverene karşıdır, haklarımızı gasbeden onları k a s a s ı na yığan işverene karşıdır» diyorlardı.

İki gün süren direniş sırasında, Asker gelecek dediler polis gelecek dediler hepinizi işten atacağız dediler. Ama hiçbiri tutmadı

İşçiler haklılıklarının verdiği birlik ve güçlülükle direnişlerini başarıya ulaştırdılar.

Narin işçisi şimdi yarınlarına daha bir güzel bakıyor... Çünk üelbirliği yaptıkları zaman nasıl bütün düğümlerini çözeceklerini gördüler ve gösterdiler

DİSK Genel sekreteri İbrahim Güzelce kimdir?



7.9.1922'de İstanbul'da doğdu. Ilk okulu bitirdikten sonra Meslek Okulu'na devam etti, buradan Mürettip olarak mezun oldu. Zorunlu hizmetini Urfa Belediye Matbaası'nda tamamladıktan sonra İstanbul'a döndü ve 1940 yılında İstanbul Basın Teknisyenleri Sendikası'nın üyesi olarak sendikal eylemlere katıldı.

1948'de İstanbul Basın Teknisyenleri Sendikası'nın Profesyonel Genel Sekreterliğine seçildi. Daha sonra, Türkiye Basın Sanayi İşçileri Sendikası (Basın-İş) adını alan bu örgütün Genel Başkanlığına getirildi. 1963 yılına kadar Genel Başkanlık görevini sürdüren Güzelce, 1964-65 yıllarında Türkiye Lâstik-İş Sendikası'nın Genel Sekreter Yardımcılığı ve Eğitim Müdürlüğünü yaptı. Bu tarihten 1967 yılı sonuna kadar da gene Basın-Iş Sendikası Genel Başkanlığı görevini sürdürdü.

13 Şubat 1961'de, Anayasa Mahkemesince kapatılan Türkiye İşçi Partisi'nin kurucuları arasında yer aldı. 13 Şubat 1967 yılında, sendikası Basın-İş adına, Devrimci Işçi Sendikaları Konfederasyonu (DISK) in kuruculuğunu yaptı ve DİSK'in Genel Sekreterliğine getirildi. Görevleri ile ilgili olarak çeşitli Uluslararası sendikal toplantı ,kongre ve gezilere katıldı. Cumhuriyet, Milliyet, Akşam, Forum, Gece Postası, Hergün, Yön gibi çeşitli gazete ve dergilerde Sosyal-Politik yazıları ile ilk Yeni İstanbul Gazetesi'nin açtığı Dünya Hikâye Müsabakası'na «Ip Meselesi» adlı hikâyesiyle katılarak derece aldı ve Istanbul Radyosu'nda da bir piyesi oynandı.

1967 yılından beri Berlin'de Telegraf Gazetesi'nde Müretti polarak çalışan ve 1971'den, yeniden DİSK Genel Sekreterliğine seçildiği tarih olan 24 Mayıs 1975 tarihine kadar Alman Sendikalar Birliği (DGB) Berlin Yabancılar Bürosu'nda Danışman olarak görev yapan Güzelce evli olup, iki erkek çocuğu vardır. Kendisi Almanca bilir.

DİSK FAŞİZME

Bir yandan batı uygarlığının değer ölçülerini yaşamın temel ilkesi olarak benimseyenler, diğer yandan çıkarlarına ters düştüğü için çağın yeniliklerini geri tepmeye çalışanlar var. Bireysel yada örgütsel olarak bu çatışmalar sürdürülmekte. Değişme ve gelişmelerin gerisinde kalanlar, değişmeyi çok hızlı biçimde yapma hayali içinde bulunanlar ,batı uygarlığı düzeyine hesaplı ve akılcı yoldan varılmasını savunanlar var.

Yeniliklere karşı olan sınıf sayısal bakımdan yüzlerle, binlerle oranlanamayacak kadar azınlıkta olmalarına rağmen ulus üzerindeki egemenliklerini sürdürmekteler. Hem de 1973 ekim seçimlerinde bölük pörçük siyasal partiler olarak büyük bir yenilgiye uğramış olmalarına rağmen. Uzun süren hükümet bunalımlarından sonra bir araya gelerek ortak çıkarlarını sürdürdükleri iktidarlarını kurmuşlar, toplumun benimsemediği bir devlet biçimini devletin gücünü kullanarak sürdürmekteler. 1961 anayasasını rafa kaldırmışlar. Aslında kurdukları rejimin ismi FAŞIZMDİR. Fakat bunu öylesine ustalıkla sürdürmektedirler ki, çoğu aydınların bile gözünden kaçmaktadır. Onlara göre Türkiye'de demokrasi alabildiğine işlemektedir. Bir yandan devletin kolluk kuvvetlerini özgürlük için savaşanlara karşı kullanırken diğer yandan özel eğitim kamplarında yetiştirilen komandolarla kardeş kanı akıtılmakta, katilleri yakalanmamaktadır. Devlet hazinesi iki ayda talan edilmiş, yolsuzlukların hesabının sorulmasına ilişkin öneriler yasama organlarında boğulmaktadır. Yargıtay kararları hiçe sayılıp TRT nin başına zorla tutuculuğu ile tanınmış, haberleşme ile uzaktan yakından ilgisi olmayan mol'a bir genel müdür getirilmiştir. Bütün bu oyunların ardında demokrasi diyebilmek Türk

KARŞI İLERİCİ ÖRGÜTLERLE OMUZOMUZA

ve dünya kamuoyuna yutturmak için yıllardır kullandıkları en büyük işçi örgütünün yöneticilerine İzmir'de sözde genel grev denilen bir direniş yapması için olanak verilmiştir. Sendika özgürlüğünü ellerinden aldıkları işçilerin 15-16 haziranda yaptıkları direnişi düzenlediler diye sıkı yönetim ilan edip Disk yöneticilerini aylarca tutuklu olarak yargılayanlar, yasak olduğunu söyledikleri eylemi yapacağını önceden bildiren Türk Iş genel başkanına İzmir'in elektrik fabrikasının ana şalterini indirmesine gözyummakla kalmayıp kolluk kuvvetlerince güvencesi sağlamaktadır. İzmir gibi milyonluk bir kentin ana elektrik şalterini bırakın güvenlik kuvvetlerini oranın bekçisi kimseyi yaklaştırır mı?

İzmirde genel grev yapacağız diyen pek sayın Halil Tunç'un bu kararına karşı genel grev yasalarımıza göre suçtur diyen sayın Demirel, diyelim ki, Halil Tunç'un blöf yaptığını sanarak gereken tedbirleri alamadı. Ve yine diyelim ki İzmir'deki güvenlik kuvvetleri şalteri indirip sekiz saat başında bekleyerek işçileri zoraki olarak çalışmaktan alıkoyan Halil Tunç'a engel olması gereken vali ve emniyet müdürü uyudular. Olay bir suç eylemi yapmak şöyle dursun yapacağını söyleyen Disk yöneticileri olsaydı acaba ne olurdu diye düşündünüz mü hiç. Bu kararı veren Disk yöneticileri daha eyleme geçmeden tutuklanmazmıydı Hele hele Disk genel başkanı elektrik şalterini indirmeye yeltenseydi daha yaklaşırken neler olurdu...

İşte bu gerçekleri bilerek Faşizme karşı savaşmaya karar veren Disk genel kurulu tüm ilerici demokratik kuruluşların yanı sıra 12 mart muhtırasının verildiği günden beri faşizme karşı açıkça savaşan CHP ile de güçbirliği yapılması gerektiğini saptamıştır. Ilerici ve demokratik güçler ismen sayılmadığına göre bu savaşta görev almak isteyen tüm devrimci güçler Disk'in saflarında yer alabilirler.

Kapsam bakımından kendilerini içinde saymayan bazı siyasal örgüt temsilcileri Disk'i CHP kuyrukçuluğu ile suçlamaktadırlar.

İşçi sınıfının partisi olmayan CHP ile güçbirliğini eleştirenlere işçi sınıfının bir tek siyasal örgütüolması gerekirken kısa zamanda 5 siyasal partiye bölenlere ne demeli?

Faşizme karşı savaşı sürdüren ve halkın % 40 ile bütünleşmiş bir siyasal parti ortada dururken % 5 ini bile temsıl edemeyen 5 sosyalist partinin hangisi seçilmeliydi?

1961 de kurulan TİP denemesi ortada. Tek parti olmasına ve de 15 milletvekili ile yasama organlarına gelecek kadar güçlü bir Partinin kapatılmasına olanak veren 141-142 maddelerin değiştirileceğini programına alan ve tek başına iktidara gelme şansı bulunan bir siyasal partiyle öncelikle güçbirliği yapılmasına karşı çıkılmamalıdır.

Kapalı olan faşizmi gittikçe açığa çıkaran ve emekçi halkın iktidarını zorla önlemek için devletin kolluk kuvvetlerini saldırganların destekçisi durumuna getiren Cephe Hükümetine karşı akılcı yolda kavga verilmesini amaçlayan Disk eleştirilmemelidir.

Disk'i nkurulduğu günlerden beri akıllıca sürdürdüğü politikada sapma yoktur.

Onu yörüngesinden çıkarmak hevesinde olanlar yanılmaktadırlar. Işçi sınıfının tüm emekçilerle birlikte iktidar olmasının ilk koşulu demokrasinin tüm kuram ve kuralları ile işler duruma gelmesidir.

Açık faşizm çabalarının yoğunlaştığı şu günlerde Disk'in politikasını eleştirme yanılgısına düşenler sonunda hatalarını anlayacaklardır. Ne varki iş işten geçmiş olmasın...

—faşistler sendika kongrelerine saldırıyor

İşçi sınıfı ve emekçi halk düşmanı milliyetçi Cephe hükümetinin kurulmasıyla birlikte faşist saldırılar gün geçtikçe hızlanarak sürmektedir. Sokak ortalarında gençlerin ve öğretmenlerin öldürülmeleri demokratik derneklerin saldırılara uğramaları her gün basından bile izlenebilmekte.

Bu saldırılar gittikçe işti sınıfının üstüne doğru bir eğim gösteriyor. Parababalarının sömürü düzenlerini rahatça karşı hiçbir ses olmadan yürütebilmeleri artık güç. Çünkü işçi sınıfımız ve emekçi halkımız meselelerine sahip çıkıyor. Demokrasi cephesi gün geçtikçe kuvvetleniyor.

Ancak demokratik güçlerin faşizm heveslilerine karşı demokrasiyi savunmaları mücadelesi sürerken faşist bozuntuların saldırıları devam ediyor. Hatta artıyor.

Geçtiğimiz günlerde iki sendika kongresinin basılması olayı kanımızca bir dönüm noktası.

Devrimci sendikacılığın gelişmesi işverenleri ve işverenlerden yana sendikacıları epeyi ürkütmüş. Bu durumda hazırlanan çeşitli oyunların içinde devrimci sendikaların güçlenmemesi için kongrelerin basılarak DİSK'e katılmalarını önlemek de var

Sendikaların toplantıların dağıtılarak bu gelişimin önüne geçileceğini sanıyorlarsa çok aldanıyorlar. Çünkü tarihin tekerleğinin geri döndürmek imkânsızdır. Sarı konfederasyonların içinde kalınılamıyacağını ve o birlikler de işçi sınıfı mücadelesinin verilemeyeceğini anlayan sendikalar tabiiki DİSK bünyesine katılacaklardır.

Bizce iki sendikanında toplantısının basılmasının altında yatan budur. Disk'e girilmesini önlemek.

Bilindiği gibi geçtiğimiz günlerde Seydişehir'de bulunan Özgür Maden İş sendikasının genel kurulu dışarıdan bir faşist güruh tarafından basılmıştır. İşçilerin DİSK'e bağlı Maden İş Sendikasına geçmek için topluca almış oldukları kararın kongrede yenilenmesinden korkanlar -Kim oldukları açıktır- bunu önlemek için bir saldırı olayı tezgâhlayarak, kongrenin devamını önlemişlerdir.

Aynı günlerde Ankara'da toplanan Köy sse-İş sendikasının genel kuruluda işçi olmayan faşist komandolarca basılmıştır.

İşçi sınıfının özgürce sendikalaşması ve anayasal bu örgütlerin kongrelerini toparlayabilmeleri yasaların güvencesi altındadır. Ancak bu yasal haklarını kullanan sendikalara karşı saldırı düzenleyen saldırganlar MC hükümetine güvenerek kendilerini yasaların da üstünde görmektedirler. Bu gibi saldırılar ve hiç bir güç'ün işçi sınıfının Disk bayrağı altında kenetlenmesini önlemeye gücü yetmiyecektir...

Şu unutulmamalıdır; yıllarca süren demokrasi mücadelesi sonucunda kazanılmış demokratik mevziler üç beş sokak saldırganının faşist terörü ile terkedilmeyecek alınan mevzilerin geliştirilmesi uğruna mücadele edilecektir. Bu tür bütün anti demokratik girişimler karşısında demokrasiye inanan ve onun korunmasını ve geliştirilmesini isteyenlerin kurdukları demokrasi duvarına çarparak parçalanacaktır.

DİSK YÖNETİM KURULU SENDİKA KONGRELERINE KATILAN İŞÇİLERE SALDIRILMASI OLAYLARINI ŞIDDETLE KINADI

Seydişehir'de düzenlenen sendika kongresinden bir gün önce kongreye katılan işçiler, faşist komandoların engellemesine ve saldırısına uğramıştır.

Seydişehir'deki bu olayı tek bir olay olarak görmek olanağı yoktur. Aynı gün Türkiye'nin başkenti Ankara'nın merkezinde KÖY YSE-İŞ 5' inci Bölge Sendikası'nın Genel Kurulu'na, dışardan gelen. sendika üyesi olmayan bir grup komando silâhla işçiler üzerine saldırmış ve ateş sonunda 2 kişinin yaralanmış olması bu gerçeği kanıtlamaktadır.

Devletin kolluk kuvvetleri Kongreyi basanları tutuklayacağına 8 işçiyi gözaltına almıştır ve bunları polis arabasına bindirirken dışardaki komandoların tartaklamalarına göz yummuştur.

Bu ve diğer bir yığın somut örnekler de göstermektedir ki, faşizan hareketler, DİSK'in uzun bir süreden beri yaptığı çeşitli uyarılar doğrultusunda bir seyir izlemiş, Cephe Hükümetinin faşizmi açık bir hale getirme çabaları doğrultusunda gelişmiş. giderek demokratik ve sendı-

DİSK
GENEL YÖNETİM TOPLANDI

Disk Genel Başkanı Kemal Türkler, açılış konuşmasında «yurdumuzda kapalı Faşizm biçiminde sürdürülmek istenen uygulamanın, giderek açık Faşizme dönüştürülmek istediğine dikkati çekeriz.» dedi.



12 Temmuz 1975 günü Merter Sitesi'nde MADEN-İŞ Sendikası Eğitim Salonu'nda çalışmalarına başlıyan ve üç gün süre ile toplanacak olan DİSK Yönetim Kurulu'nu açış konuşmasında, Genel Başkan Kemal TURKLER, TRT Genel Müdürü İsmail Cem ile ilgili Danıştay'ın yürütmeyi durdurma kararının Cephe İktidarınca tanınmayarak TRT'nin işgali ile başlayan devlet kadrolarındaki memur kıyımının, giderek, çok büyük boyutlara ulaştırıldığını, daha sonra, bu işgal olayına paralel olarak, Cepfe Partileri'nin iktidara gelmesiyle başlayan faşizan hareketlerin, örneğin; öğretmenlerin, öğrencilerin öldürülmesi üniversitelerin, öğrenci yurtlarının basılması, Gerede ve Diyarbakır olaylarının yaratılması biçiminde gelişen zincirin en son halkasının 9 Temmuz 1975 Çarşamba gecesi Bursa'da bir öğrencinin daha öldürülmesiyle her geçen gün biraz daha genişlemesini şiddetle kınamış ve Türkiye'yi yakın gelecekte büyük tehlikelerin beklediğine işaret ederek, bu sorunlarla ilgili olarak özetle şöyle demiştir :

«Cephe İktidarı iş başına geldiği günden başlıyarak Anayasamıza ve Yasalara aykırı bir tutum içine girmiştir.

Cephe iktidarından güç alan ve komando denilen faşist taslaklarının öğretmenlere, öğrencilere saldırarak onları öldürme veya yaralamaları, öğrenci yurtlarını basmaları ve Orta Doğu Teknik Üniversitesi gibi öğretim kurumlarını çalışamaz hale getirmeleri, Gerede ve Diyarbakır olaylarını yaratmaları, bu iddialarımızın somut birer örneğidir.

DİSK'in başkanlar kurulu, Yönetim Kurulu ve yürütme kurullarının yaptığı çalışmalar sonucu önemli kararlar alınmıştır.

Bu alınan kararlar gelecek sayımızda sizlere ileteceğiz.

DİSK BAŞKAN VEKİLLERİ SEÇİLDİ.

Disk Genel Yönetim kurulu toplantısında Disk Genel Başkan Vekillikleri için de seçim yapılmıştır.

Seçimsonuçlarında:

Tekstil Sendikası Genel Başkanı Rıza Güven,

Petkim Sendikası Genel Başkanı Mehmet Kılınç,

Genel Başkan Vekilliklerine getirilmişlerdir.

kal hak ve özgürlüklerin ortadan kaldırılmasını hedef alan bir yörüngeye sokulmuştur.

Halkımızın, Milli Kurtuluş Savaşı ile başlayan demokratik özgürlüklerine sahip çıkma mücadelesini kırma, Türkiye'yi, âdeta açık bir faşizm ortamına dönüştürerek, tüm emekçi halkımızı yerli ve yabancı sermayenin egemenliği altında tutma çabaları daha da belirgin bir duruma girmiştir. Şu husus açık ve kesinlikle bilinmelidir ki, başta işçi sınıfımız olmak üzere köylü, memur, esnaf, aydın gibi alın teriyle geçinen tüm emekçi halkımız faşizmin bu açık tırmanışına yol vermeyecek, Anayasal ve demokratik haklarına mutlaka sahip çıkacaktır.

Cephe hükümetinin, yurdumuzu karanlık bir döneme sürüklemek çabalarını bilmekte olduğumuzu tüm halkımıza duyurur, devletin kolluk kuvvetlerinin âdeta destegi ile düzenlenen ve Cephe Hükümetinin seyirci kaldığı komandoların kongreleri engellemek için işçilere saldırıda bulunması, onları yaralamak gibi faşizan eylemlerini şiddetle protesto eder, durumu kamuoyuna duyurmayı bir görev biliriz.



20 yılda emeklilik bir

Son günlerde basınımızda ve meclislerde sözü çok edilen çalışan kadınlara «verilen 20 yılda emekli olma» meselesi var.

Şöy'e bir düşünülünce çalışan işçi kadınlarımıza büyük bir iyilik havası veren bu girişim biraz altı deşilince ortaya bir sürü karanlık nokta çıkarıyor.

Şimdi baştan alarak soruna yaklaşmaya çalışalım.

Bilindiği gibi bugün memleketimizde 5 milyon kadın tarımda, yarım milyon kadın hizmetler sektöründe ve yarım milyon kadın da sanayide çalışmaktadır. Sanayide en çok kadın işçi işkolumuz tekstil ve kimya işkolunda ça'ışmaktadır.

Erkek işçiye göre ucuzluğu nedeniyle «s a n a y i i d e v r i m i n d e n sonra sanayii alanında ça'ıştırılan kadın işçiler meselesi daha sonra önemli sorunlarıda beraberinde getirmiştir.

Kadınlarımız toplumda bir yönüyle ana olarak bir yönüyle de emekçi olarak katkıda bulunurlar. Hem evde hemde işte çalışmaları ve ça'ışma koşu'larının elverişsizliği sözkonusu olan işkollarında yoğunlaşmaları nedeniyle erkeklerden daha fazla yıpranmaktadırlar. Bu sebeble erken bir tarihte emekli olma meselesi savunulmaktadır.

Meseleye bu yönüyle bakılınca iyi. Yani çalışma hayatının çok yönlü ve yıpratıcılığı erken emek'i olmalarını gerekli kılmakta. Bu yönüyle herkes bunun yanında yer alabilir.

Ama gelelim meselenin diğer yönüne:

Milliyetçi Cephe Hükümeti bu soruna yaklaşırken işçi kadınlarımızın erken emekli olmalarını bunun zorunlu olduğunu düşünerek eğilmediğini yasanın geri kalan kısımlarına bakarak anlıyoruz. Şöyle ki:

Çalışan kadınlara 20 yılda emekli olab.'meleri için bazı şartların yerine getirilmesi isteniyor.

Nedir bu şartlar;

— 5000 işgünü sigorta ve emeklilik pirimi ödemiş olmak kaydıyla ,

— 18 yaşından önceki çalışma sürelerini hiçbir şekilde göz önüne alınmaksızın,

— % 70 yerine, % 60 oranında emekli maaşı almayı kabul etmeleri şartıyla Bu şartların anlamı ne demek oluyor

1 — Emek'i maaşlarında % 10 gibi önemli bir eksikliği kabu'lenmek zorunda kalacaklar,

2 — 18 yaşından önceki çalışmaları süresinde ödedikleri primlerden vazgeçerek ve bu farkı SSK ya bagışlayacaklar ,

3 — 20 yıldan fazla çalıştıkları her yıl için % 2 artacak emekli maaşı oranıyla ancak 25 yı'da yine eskisi gibi % 70 üzerinede emekliliğe kavuşabilecekler.

...T a s a r ı d a olan hükümlerin yerine getirildiği takdirde 20 yılda emeklilik.

Demekki bu yasa tasarısı hiç bir şekilde çalışan kadınlarımızın toplumdaki yerlerini iyileştirmek ve içinde bulundukları zor çalışma koşullarının semeresi olarak erken emeklilik imkânı tanımıyor. Bütünüyle bir yutturmaca görünümünde.

Neden?

Bilindiği gibi işçi kadınlarımız genellikle 18'den önce 12-13 yaşından itibaren çalışmaya başlarlar. Fabrika'larda görürüz yaş ortalaması epeyi küçüktür. Getirilen tasarıda 18 yaşın öncesi hiç çalışılmamış kabul olunuyor. Hiç ça'ışılmamış demeyelim çünkü o zamanki çalışmalarının prim ve vergileri kesiliyor cebimizden sadece bağış olarak.

Diğeri ne % 10 !uk düşük ücrete razı olmak. Emekli olacaksın amma emekli maaşındaki % 10 luk indirimi kabul edeceksin.

Diğerinde ise öyle bir öneri varki, çalışan işçiyi 5 yıl daha çalışmaya adeta mahküm ediyor. Yani 20 yılın üstüne 5 yıl daha

YUTTURMACADIR...!

çalışırsan 25 yılını tamamlarsan bu beş yılda emekli maaşın % 2 artarak emekli olduğunda % 70 üzerinden emekli maaşı alacaksın. Kısacası çalışan kadınlarımızı yine 25 yılda emekli olmalarını sağlamak bir ölçüde de ona mecbur etmek için gerekli herşey yapılmış.

Bu açıkça bir yutturmaca. Işçi kadınlarımıza önemli bir hak vermiş gibi görünüp, altını deştiğinde ise hiçbir şey olmayan bir «emeklilik hakkı».

Milliyetçi Cephe Hükûmetinin kadınların çalışma koşullarını göz önüne alarak getirdiği 20 yılda emeklilik tasarısı işte bu.

Özellikle dikkati bir meseleye çekmek isterim, bu yıl yani 1975 yılı bütün dünyada kadın yılı olarak ilan edilmiş ve kutlanmaktadır. Açık oturumlar yapılmış, konferanslar tertiplenmiştir. İşte M.C. hükümetinin 1975 kadın yılı olarak kadınlara armağanı.

Çalışan kadın topluma katkısı itibariyle emeklilik hakkının azaltılması muhakkak gerçekleşmesi gereken bir sorun. Ozellikle bizim gibi emperyalist sömürünün altında bulunan ve ekonomik gelişmenin yarattığı sosyal ilişkiler içinde köyde veya kentte kadınların durumu göz önüne alındığında meselenin önemi daha çok ortaya çıkar .

Ancak şunu hemen söyleyelim ki, çalışan kadınlarımızın hakları da verilecek olan demokratik mücadelenin sonucunda kazanılacaktır. Böyle işverenlerden yana işleyen sistemlerde getirilecek olan bütün yasaların bizleri değilde bu düzenin savunucularının işine gelen şeyler olduğunu bilmeliyiz.

DİSK'in genel kurulunda bu mesele üzerinde de durulmuştur. Genel kurulda bir kadın delegenin belirttiği gibi, «bizim gibi sosyo-politik şartlarda bulunan ülkelerde kadınların evde avrat-tarlada Irgat olmaktan kurtarılması» bugün için bütün demokratların görevidir. Gene bu arada şunu hatırlatalım: Kapitalist sistemlerde özel olarak kadınların kurtuluşu diye bir mesele söz konusu olamaz. Eğer sistem bir bütünse ve sistemin çarkları bütün insanları çemberi içinde yoğuruyorsa, buna karşı mücadele de ortak olarak verilmelidir. Çünkü sorun kadın işçinin 20 yılda emekliliği değil bu insanı insana köle yapan, üretimdeki toplumsallığı mülkiyette bireyciliğe mahküm eden sistemin değiştirilmesidir.

Fakat her alanda yapılan girişimlere karşı o konudaki doğru önerilerimizi iletmek demokratik işleyiş içinde görevlerimiz arasındadır. Bir yandan önerilerimizi iletirken diğer yandan yapılan işlerin kitlelerin gözleri önünde teşhir edilmesi gerekir.

İşte bunları göze alarak diyoruzki:

Eğer 20 yılda kadın işçilerimizin emekli olma sorununu çalışan kadınların topluma hem ana hemde emekçi olarak katkıda bulunmaları dolayısıyla fazla yıpranmalarını göz önüne alarak kabul etmek istiyorsak,

1 — Emeklilik maaşlarında hiçbir indirim yapılmamalıdır ,

2 — 18 yaşından önceki çalışmaları hesaba katılmalıdır.

3 — Emekliliğiyle birlikte kendisinin ve çocuklarının bütün sosyal güvenceleri devlet tarafından garanti altına alınmalıdır.

İşte ancak bu şartlar yerine getirildiği zaman kadınlarımızın öezl durumlarını göz önüne alarak bir sosyal güvence sağlamış oluruz. Bunun dışında olan bütün girişimler bir yutturmacadan öteye geçmeyeceklerdir.

Bu hakların kazanılması sadece kadınların mücadelesine bağlı bir olay değildir... Bunlar demokratik mevzilerin kazanılması açısından başta işçi sınıfı olmak üzere bütün demokrat güçlerin ortak mücadeleleri sonucunda olacaktır.



FAŞİZM



Ülkemizde son günlerdeki gelişmeler Faşizm meselesine yeniden eğilmemizi gerek '. kılmaktadır.

Çünkü son günlerde yurdumuzun dört bir yanında faşist militanlar tarafından çeşitli saldırı eylemleri planlanmakta ve uygulanmaktadır. Bunlar sonucunda bir çok yurtsever, demokrat ve sosyalist saldırılara uğranmakta, öldürülmekte, dükkanlar tahrip edi'-mekte, her yerde «faşist pusu» lar kol gezmektedir. Gençlerimiz okullarında ve yurtlarında bu saldırılara maruz kalmaktadırlar... Görevlerini yapan yurtsever öğretmenlerimiz saldırılara uğramakta, evleri kurşunlanmaktadır. İşçilerimizin kongrelerinde grevlerinde, toplantılarında faşist komandolar bir baskı olarak kullanılmaktadır.

Kitapevleri basılmakta, kitaplar yakılmakta, faşizmin «meşhur» kitap düşmanlığı her yerde rastlanan olayların bir parçası olmaktadır.

Bütün bunların yanında siyasi partilerin toplantıları kanlan önlenmeye çalışılmakta, böyle tolantıları dağıtmak için tabanca bile kullanılmaktadır. Bu gidiş nereye doğru olmaktadır ?

Biz bu olayları değerlendirdiğimiz de faşizm meselesini, faşizmin ne olduğunu yeniden gözler önüne sermekte fayda gördük.

Faşizm sermayedarların, parababalarının kendi kazançlarını arttırmak için başvurdukları en kanlı diktatörlükleridir. Yani burjuvazinin bile içinde bir azınlık olan tekelci sermaye, yani en kodaman parababaları «fazla kâr» hırsıyla başvurdukları, kendilerine karşı en ufak bir «sesi» bile kanla bastırmayı hedefledikleri bir sistemdir.



Demek ki faşizm, kapitalizmin belli bir gelişimi sonucunda ortaya çıkar. Dolayısıyla işçi sınıfı bilimi açısından kapitalizme karşı olmadan faşizme karşı çıkılmaz. Aksi halde faşizme karşı etkili bir mücadele verilemez.

Nasılki bir ağacın içinden yeşerdiği kökü kesmeden, dallarını ne kadar budarsak budayalım yine o ağaç gelişirse ,faşizminde kökü olan kapitalizme karşı çıkmadan sadece faşizmle mücadele verilemez.

Faşizmi, belli bir buhranın içine giren parababalarının baş vurdukları bir sistem olarak niteledik. Çünkü artık parababaları eski burjuva demokrasisi şartlarında bile istediklerini yaptıramazsa, gelişen işçi sınıfı ve emekçi halkın demokrasi mücadelesini önleyemez hale gelmişse, işte o zaman bütün bu kendi «demokrasilerini» bile yıkmayı göze alarak en kanlı, diktatörlüklerini faşizmi tezgâhlarlar.

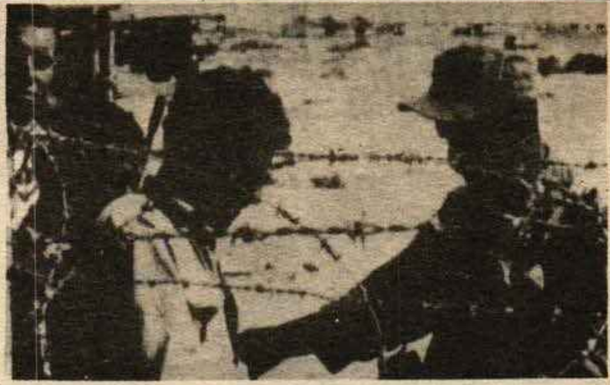
Faşizm sermayenin bir bölümünün işine gelen bir sistem olduğuna göre, başlıca düşmanı işçi sınıfıdır. Tabii bunun yanında ülkede demokrasiden yana bütün edmokrat ve yurtseverleride kan'lar karşılar .

Parababaları bu mücadeleleri önleyemez hale geldiklerinde, kendi demokrasilerin de bile olan bütün sınıf ve tabakaların ekonomik demokratik ve siyasi örgütlerine hayat hakkı vermek istemezler. Çünkü kendi sistemlerinde bile işler kendi yıkımlarına doğru gelişmektedir.

İşte bu durumda kendi çıkarlarını kan ateş ve cinayetle korumaya çalışırlar. Sermayenin böyle durumda başvurduğu kanlı diktatörlüğe faşizm denir.

Dünya da faşizm uygulamalarını kısaca görelim. Faşizm sözcüğü Italya'da Mussolini' nin partisinin ismidir. Mussoloni döneminde İtalya'da «kara gömlekliler» adı verilen faşist militanlar vasıtasıyla tam bir terör dönemi yaşanmıştır. Sokak ortalarında insanlar öldürülmüş, kitaplar yakılmış ve kendileri gi-





bi düşünmüyenlerin içinde bulundukları bütün ekonomik demokratik ve siyasi örgütler kapatılmıştır. Fabrikalarda işçiler «kara gömlekliler» denilen faşist militanların gözetimi altında çalıştırılmıştır. Sorgusuz sualsiz tutuklamalar birbirini izlemiştir .

Faşist uygulamaların kalesi sayılan Hitler Almanyası.

Ülke içinde gözleri sınıf mücadelesinden ayırarak militarist ve şövenist uygulamalarla dünyaya milyonlarca insan kaybettiren hitler faşizmi.

SS kıtaları ve Gestopo isimil polis teşkilâtıyla Alman işçi sınıfı ve emekçi halkı uzerine kan kusturan hitler faşizmi.

Kitapların yakıldığı, faşist SS kıtalarının sokak ortalarında insan avına çıktıklar ıHitler Faşizmi.

Almanya'da da önce SS kıtaları vasıtasıyla başlayan saldırılar gittikçe gelişmiş ve Hıtler'in Nazi Partisi'nin az sayıda Milletvekili ile hükümete girmesinden sonra iyice hakim olan faşistler kısa sürede çeşitli oyunlarla diğer partileri ve ortağı olan «liberal» partiyi de ezerek iktidara zorla hakim olmuştur. İktidara gelmek için, karşısındaki demokrat yurtsever ve sosyalistleri yok etmek için geçen sayımızda da okuduğunuz gibı. tarihe «reichstag yangını» diye geçecek olan provakosyonu tezgahlamıştır.

Döktükleri bütün kanlar kendi sonlarını biraz daha yaklaştırmıştır. Sonunda Mussolini İtalyan Halkı tarafından ayaklarından asılarak, Hitler ise Alman halkının elinden canını kurtarmak için intihar ederek ölmüşlerdir. Bütün faşist yönetimler aynı sona mahkümdür.

Bura da kısaca bazı şeyleri belirtmekte yarar vardır.

Faşizmin gelmesi sadece parababalarının isteğine bağlı olan bir şey değildir. Yani parababaları yönetemez hale geldiklerinde piyasaya çıkarttıkları bir sistem değildir faşizm. Faşizmin gelip gelememesini tayin eden önemli bir faktör ülkede ki demokrasiden yana güçlerin ve işçi sınıfının örgütlenme düzeyinin durumudur. Faşizme karşı güçlü bir demokrasi cephesinin yaratılması ve faşizme karşı etkin birmücadele, parababaları ne kadar isterlerse istesinler böyle bir girişimi önler. En fazla geldikten bir müddet sonra inine tıkılır.

Faşizme karşı en etkili ve kalıcı mücadele işçi sınıfının öncülüğünde verilir. Çünkü kapitalist toplumlarda en ilerici en devrimci ve mücadeleyi sonuna kadar götürecek olan tek güç işçi sınıfıdır.

Kısaca toparlayacak olursak:

— Faşizm sermayenin en kanlı diktatörlüğüdür.

— Faşizm burjuvazinin bile içinde bir azınlık olan tekelci sermayenin, yani en kodaman parababalarının burjuva demokrasisini bile ortadan kaldırmasıdır.

— Faşizm, kapitalizmin belli bir gelişim sonucunda ortaya çıkan bir sistemdir. Yani faşizm, kapitalizmin bir ürünüdür.

— Faşizm, işçi sınıfı ve emekçi halk için kan cinayet ve katliamdır.

— Faşizm Bilimin sanatın ve insanlığın düşmanıdır.

— Faşizm gelebilmesi sadece parababalarının isteğine bağlı olan bir şey değildir Demokrasiden yana güçlerin durumları da faşizmin gelmesini etkiler.

— Faşizme karşı mücadele işçi sınıfı öncülüğünde verilir. Çünkü günümüzde en devrimci sınıf işçi sınıfıdır.

faşizm, kapitalizmin bir ürünüdür

KOM TEKSTİL işçileri aramızda



400 işçinin çalıştıgı KOM TEKSTİL işyeri de sendikamızın yaptığı örgütlenme faaliyetleri sonucu saflarımıza katılmıştır.

Yıllardır sendikasız olarak çalışan işçiler işverenin işçilerin sendikalaşmalarını önleyen tutumunu kırarak devrimci Tekstil saflarına katılmışlardır...

Çeşitli sendikalar tam 5 defa işyerinde yetki almak için girişimlerde bulunmuşlardır. Ancak işveren işçiler tam sendikaya girmek isterlerken vaatlerini ve baskılarını yoğunlaştırıp bu girişimi daha doğmadan önlemiştir.

İşçiler sendikalaşmanın gerekliliğini içlerinde duymaya başlamışlar ve karşılarındaki işverenlere karşı haklarını ancak devrimci sendikalarda diğer işçi kardeşleriyle birlik oldukları zaman alabileceklerini kavramışlardı.

Ve Tekstil İşçileri Sendikası saflarına geldiler. Yapılan toplu sözleşme görüşmeleri sonucunda başarılı bir sözleşme imzalanan bu işyerinde işçiler birlik ve beraberliklerinin zaferini geçen hafta topluca yaptıkları gezide kutladılar.



Devrimci Tekstil Sendikası ve binlerce tekstil işçisi adına Kom Tekstil'in yiğit işçilerine deriz ki:
BUNDA SONRA EL ELE, OMUZ OMUZAYIZ...

Sunjüt

SUNJUT'TE GREV 110. GÜNÜNDE

Geçen sayılarımızda da bahsettiğimiz gibi Beyoğlu şubemize bağlı Sunjüt fabrikasında Sürdürülen grev 110. gününü doldurmuştur.

İşçilerin çok iyi bir dayanışma içinde olduğu Sunjüt işyerinde işverenin son teklifi de işçiler arasında gizli oy ve açık sayım yapılan bir usulle oylanmıştır. Ancak artan hayat pahalılığı ve ülkenin içinde bulunduğu sosyo politik durumda işverenin teklifi işçilerin -2 si hariç- oylarıyla red edilmiştir.

Ayazağa maslak yolu de-



reboyu caddesinde bulunan Sunjüt fabrikasında işçilerin bir tek söz var dillerinde:

Devrimci sendikamızın desteği ve bizlerin birlik ve beraberliği er ve geç zaferin bizlerde olmasını sağlayacaktır. »

İşçiyiz Güçlüyüz
Devrimci Tekstil'de birliğiz

İspanya'daki Karabanşel tutukluevinden uluslararası sendika örgütlerine mektup.

Aziz Kardeşlerimiz:

Bu bir kaç satırı sizlere arabanşel tutukluevinden yazıyor ve sizlerin aracılığıyla dünyanın her yanındaki işçilere gösterdikleri dayanışma ve destekten ötürü sağ olun, var olun demek istiyoruz. Temyiz Mahkemesinin İspanyol işçileri için zafer demek olan son kararında sizlerin de büyük rolü olduğunu belirtmek istiyoruz. Gerçekten dayanışma ve birliğin zaferidir bu ve uluslararası işçi sınıfı ve sendika dayanışmasının unutulmaz bir örneği verilmiştir.

Bizlerin salıverilmesi için işçilerin ve halkın bir çok kesiminin birlik içinde yürüttüğü büyük mücadeleci kampanya karşısında diktatörlük gerilemek zorunda kaldı. Avrupa'nın bu sonuncu faşist rejimi can çekişir durumda olmakla birlikte, baskı politikasını sürdürüyor ve hemen hergün yeni kurbanlar veriyoruz. Biz altı kişi halâ tutukluevindeyiz ve öbür binlerce tutuklu ve siyasi sürgün salıverilecekleri günü bekliyorlar. İlk hedefimiz genel aftır ve demokratik özgürlüklern sağlanmasıdır. Şundan kuşkumuz yoktur ki, her zaman olduğu gibi, bu yüce hedefe en kısa zamanda ulaşmakta sizlerin faal ve topyekûn desteği olacaktır.

Mücadeleci selamlarla,

Not: G. Salve Zamora Tutukluevindedir.

J. M. Zapiko
F. Soto
M. Kamaşo
N. Sartoriyus
E. Saborido

AKSU İPLİK GENEL MÜDÜRÜ «İSTENMEYEN ADAM» İLAN EDİLDİ.

Antalya'da kurulu bulunan ve Ant Birlik'e bağlı Aksu İplik Fabrikasında geçtiğimiz günlerde önemli olaylar olmuştur.

MC Hükümeti tarafından atanan yeni genel müdür 5 i sendikamızın şube yönetim kurulunda görevli olan ve 1 i de üyemiz 6 işçinin işine son vermiştir.

İşçi sınıfının yasalardan doğan sendikalaşma hakkına indirilmiş bir darbe olan bu girişim karşısında 2 arkadaşımız Cumhuriyet meydanında ölüm orucuna başlamış, diğer işçi arkadaşlar da fabrikalarında yemek boykotuna başlamışlardır.

Özünde devrimci Tekstil Sendikasına karşı olan bu tavır toplu sözleşme görüşmelerinde işçilere karşı da bir yıldırma politikası olarak karşılanabilir.

Ancak işverenlerin işçilerin yıldırma politikası olarak uyguladıkları bu işten atma olayı Antalya'lı işçi arkadaşlarımızın birbirlerine ve sendikalarına daha çok kenetlenmelerine sebep olmuştur.

İşçi sınıfını böyle olaylarla alt edeceklerini sananlar aldandıklarını Antalyalı işçilerden aldıkları cevapla iyi anlamış olsalar gerektir.

Bu cevap karşısında iyice telaşlanan işverenler yeni bir oyun tezgâhladılar. Yeni oyunları ortaklarla işçileri karşı karşıya getirmekti.

Köylülerin ürünlerini satmalarına yardımcı olan bu kooperatif bir yönüyle tarımdaki parababalarının çıkarlarına hizmet eden bir konumu var. Köylülere sağladığı bu ufak çıkarlar karşılığı olarak onlarla işçileri kanlı çatışmalara sokmaktan bile kaçınmayan koopeartif yöneticileri bu amaçla 800 - 900 ortağı fabrikaya topladılar.

Ama bu oyunları da tutmadı.

Gerçekler ortadadır.

6 işçinin işten çıkarılmasının altında nelerin olduğu bizlerce iyi bilinmektedir.

Bu bölgeye DİSK'e bağlı sendikaları sokmayacağız, eğer varsa onların bölgeden sökülüp atılması için elimizden geleni yapacağız» diye karar alanlar kimlerdir iyi bilinmektedir.

Fabrika fabrika dolaşan ve DİSK aleyhine çalışan müdürleri bütün Antalya'lı işçiler bilmektedir.

Bütün bu olayların ardında yasaların çiğnendiği ortadadır. Sendıkalaşmaların baskıyla önleneceği görülmemiştir. Çünkü işçi sınıfı kendi çıkarlarını savunacak sendikaların DİSK'e bağlı sendikalar olduğunu iyi bilmektedir.

Antalya'da olanlar ülkemizde MC hükümetinden aldığı hızla gelişen olayların bir halkası olması bakımından ilginç ve endişe vericidir.

basın bülteni

Tekstil İşçileri Sendikası Rıza GÜVEN Aksu İplik Fabrikası'nda gelişen olaylarla ilgili olarak Basına yaptığı açıklamda özetle şöyle demiştir :

"Bu davranış açıkça işçi sınıfının Anayasa'dan doğan sendikalaşma hakkına indri
hakkına indirilmiş bir darbedir.Olayı üzüntü ve kaygıyla karşılıyoruz.Çünkü, bugün iktidarda bulunan Cephe Hükümeti'nin işverenlerden yana davranışlarını bu gibi olayların gittikçe arttıracağından kuşkuluyuz.Antalya Şube Yöneticileri'nin işten çıkarılmaları gelecek günlerin neler getireceğini küçük bir örneği olarak da değerlendirilmelidir. Bu antidemokratik davranışın önüne geçmek için yasal bütün girişimlerde bulunmakta kararlıyız.

GENEL GREV



GENEL GREV NEDİR ? ...

İzmir'de Türk İş'e bağlı sendikaların uyguladıkları «Genel Grev» üzerine son günlerde tartışmalar yoğunlaştı.

Biz öncelikle genel grev'in ne olduğuna değindikten sonra, İzmir'de ki uygulamalar ve sonra gelişen olaylara değineceğiz ....

Genel Grev İşçi sınıfının belli bir siyasi olay karşısında, siyasi taleplerini belirtmek, sosyal bir güç olarak gücünü göstermek üzere giriştiği toptan işi bırakma demektir.

Yani fabrikaların üretiminin durdurulması ve işçilerin kendi siyasi taleplerini kabullendirmek için başvurdukları bir direniştir.

İşçi sınıfının bu önemli hakkı büyük mücadeleler sonucunda batı ülkelerinde egemen sınıflara kabul ettirilmiştir. Ancak ülkemizde bu hak hala sağlanamamıştır. İşçi sınıfının gücünün göstermesi bakımından önemli olan genel grev mevcut iktidarlarca devamlı yasadışı ilan edilmiştir .Ancak günümüzde bu hakkın işçi sınıfına sağlanması için mücadeleler verilmektedir. Özellikle Disk'in 5. Genel Kurulun da alınan bir karar da «genel grev hakkının kazanılmasını» içermektedir.

Ancak şu unutulmamalıdır ki, genel grev hakkı işverenlerin kolayca verebilecekleri bir hak değildir. Bu uğurda binlerce işçi kanı dökülmüş nice insanlar idam sehpalarında hayatlarını kaybetmişlerdir. Bu hak ta işçi sınıfının uzun bir mücadelesi sonucunda kazanılacaktır.

Genel Grev hakkının kazanılması işçi sınıfı hareketinin siyasi merkezileşmesiyle orantılı olarak kazanılacaktır. Bunun dışında, siyasi bir birlikten yola çıkmayan genel grev olamaz.

İşte bu sebeplerden ötürü genel grev sözünü «Genel siyasi grev» olarak adlandırmalıyız .

Gelelim İzmir'de Türk İş tarafından yapılan genel grev olayına.

Yukarda da belirttiğimiz ilkeler ışığında değerlendirdiğimizde buna genel grev diyemeyiz. Ancak bu olayın Türkiye'de ilk defa yapılıyor olması ve sebebleri arasında çeşitli nedenlerin bulunmasına rağmen bu grev olayını yadsımıyoruz.

İzmir'de ki bu genel grevin altında yatan neden bizlerin kanısınca, işçi sınıfının herhangi bir siyasi talebini belirtici yahut böyle bir yolda güç gösterisi olarak değerlendirilmemelidir.

Bilindiği gibi son günlerde işçiler akın akın devrimci sendikalara koşmaktadırlar. Türk İş yöneticileri artık sonlarının yaklaştığını ve sarı sendikacılığın yıkılmakta olduğunu gördüklerinden böyle «yutturmaca» olaylarla tabanlarını tutacaklarını sanmaktadırlar. Ancak şu unutulmasın ki, yıllardır işçi sınıfı üzerinde yaptıkları sarı sendikacılık oyunları böyle bir iki olaylara izleri silinecek gibi değildir. Yıllardır çeşitli dolaplar çevir, bir genel grevle bunları silmeye çalış. Yok beyler yok işçi sınıfı sandığınız gibi değil artık.



Ama Türk İş yöneticilerinin amaçları ne olursa olsun, birliklerini, güçlerini birleştirdikleri zaman neler yapabileceklerini dosta düşmana gösteren İzmir'li işçi kardeşlerimizi bu mücadelelerinden dolayı kutlarız.

Çünkü işçi sınıfı durunca hayatın da durduğunu göstermişlerdir.

Çünkü işçi sınıfı durunca, işverenlerin sahibi oldukları makinaların birer demir yığınından başka birşey olmadıklarını göstermişlerdir.

Çünkü işçi sınıfı durduğu zaman güçlerinin nerelere kadar vardığını, ve işçi sınıfı isteyince neler yapabileceğini göstermişlerdir.

İzmir'li işçilerin bu demokratik patlaması karşısında işverenlerin içine düştükleri tela şboşuna değildir.

Onlar da anlamışlardır, işçi sınıfının gücünü. Ve bunun için daha genel grev sözü ortaya atılınca bağırışmaya başlamışlardır.

Milliyetçi Cephe hükümeti bile tavır almaktan kaçınmıştır. Alamazdı da çünkü direkt olarak ortaya çıkarsa olayların bütün sorumluluğunun kendinin olacağını anlamıştır.

Ancak grev olayı bittikten sonra bunun izlerini silmek ve işverenlerin bu olay dolayısıyla söylediklerini yerine getirmek için çeşitli girişimlerde bulunmuşlardır. Olaylar karşısında aktif tavır almadığı gerekçesiyle Valiyi işten el çektirmişlerdir.

Emniyet müdürünü istifa ettirmek zorunda bırakmışlardır.

İşçileri böyle bir olaya karıştıkları için cezalandırmak yoluna gitmişlerdir.

Ancak şu unutulmasın ki, genel grev işçi sınıfının en tabii hakkıdır. Işverenlerin kendi isteklerini yaptırmak için ellerindeki sürülerce silahları bulunurken işçileri kendi silahlarından mahrum etmek hedefi er geç geri tepecektir.

Yalnız başta da söylediğimiz gibi böyle bir hak bizlere işverenlerce hibe edilmeyecek işçi sınıfı demokratik mücadelesiyle bu hakkını alacaktır.

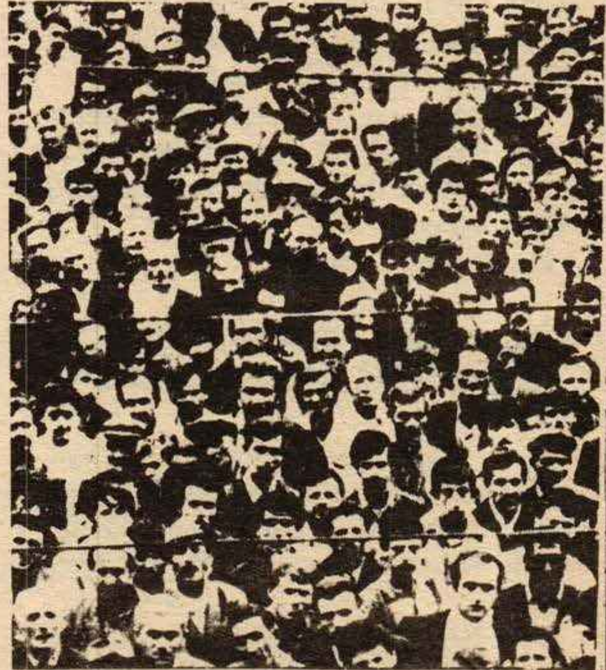
Genel grev hakkı yasadışı sayılamaz.

Genel grev hakkı işçi sınıfına tanınmalıdır.

DİSK'in 5. genel kurulu kararlarında olan «genel grevin tanınması» bizler için yol gösterici olmalıdır.

DİSK'in bu kararını gerçekleştirmek için el ele omuz omuza mücadele vermeliyiz.

Genel grevin yasalaşması bizlerin hüner li ellerimizin ve yaratıcı aklımızın eseri olacaktır.



GENEL GREV HAKKIMIZ İÇİN MÜCADELE EDELİM...!

SENDİKAMIZDAN

HABERLER

SAFLARIMIZA KATILAN İŞYERLERİ

Örgütlenme Büromuz ve Şube Yöneticilerimizin içinde bulundukları örgütlenme faaliyetleri sonucu olarak son günlerde bazı işyerleri saflarımıza katılmış bazı işyerlerinde de yetki almak için Bölge Çalışma Müdürlüklerine başvurulmuştur.

Aşağıda son günlerde saflarımıza katılan işyerleri çıkartılmıştır :

-Roja Örme Sanayii/Bakırköy
-Boyacıgiller Boyahanesi/Eyüp
-Uğur Boyahanesi/Mahmutpaşa

Bunların dışında yetki istemiyle Bölge Çalışma Müdürlüklerine başvurulan işyerleri de aşağıya çıkartılmıştır.

-Butik Necati
-Yüksel Örme Sanayii

ALINAN GREV KARARLARI

Toplu sözleşmelerde anlaşma sağlanamayan ve işyerlerinde işverenlerin tutumları üzerine grev kararı almış bulunduğumuz fabrikalar ise şunlardır :

-Ruhi Kirişçioğlu/Yedikule
-Tekstil Örme San.Koll.Şti./Beyoğlu
-Galeri Edip/Beyoğlu

FABRİKA GEZİLERİ DEVAM EDİYOR

Yapılan toplu sözleşme hükümlerinde bulunan geziler devam etmektedir.

BİTEN TOPLU SÖZLEŞMELER

Sendikamızın Toplu Sözleşme Dairesi yoğun bir çalışma temposu içinde bulunmaktadır.

Toplu sözleşme görüşmeleri devam eden işyerleri aşağıya çıkartılmıştır :

-Kaftan Export/Mahmutpaşa
-Nalbantoğlu/Topkapı
-Roja Örme/Bakırköy
-Dinarsu/Çerkezköy
-Avrupa İplik ve Çorap/Beyoğlu
-Mithat Giyim/Mahmutpaşa
-Meriç Tekstil/Edirne
-Derby Konfeksiyon/Beyoğlu

Biten Toplu Sözleşmeler :

-Boyacıgiller Boyahanesi
-Gülören Giyim Sanayii
-Topkapı İplik
-Fi-San Fisto
-Gi-San Giyim Sanayi
-Yeni Tekstil Herko
-Kom Tekstil

Devam eden toplu sözleşmelerde bazı işyerlerinde işverenlerin uzlaşmaz bir davranış içine girmeleri sonucunda uyuşmazlığa gidilmiştir. Uyuşmazlıkta olan işyerleri şunlardır :

-Doğan İstekoz/Volkan Mensucat/Topkapı
-Asma İplik/Çerkezköy
-Sedef Triko/Beyoğlu
-Uğur Boyahanesi/Mahmutpaşa
-Hanlıoğlu/Beyoğlu

Dinarsu'dan sonra Meriç Tekstil'de de ZAFER.

referandumu kazandık.

İşkolumuzdaki 2. gerçek referandum Edirne'de bulunan Meriç Tekstil işyerinde uygulanmıştır. Yapılan referandum da meriç tekstil in yiğit işçileri sarı teksif sendikasına bir kez daha hakettiği dersi verdi.

Biz eskiden beri işçi sınıfının özgürce sendikasını seçmesini savunduk. Bunun en geçerli yolunun gizli oy açık sayım referandum olduğunu söyledik.

Meriç Tekstil de olanlar isteğimizin nedenini ve bizlerin endişelerini en iyi gösteren belgelerdir. İşçiler tekstil Sendikasında örgütlendiler. Ancak Teksif Bölge çalışmaya «işçilerin çoğunluğunun kendisinin üyesi olduğu» gerekçesiyle başvurdu. Biz ise bu başvurmaya itiraz ettik. Ancak Bölge çalışma müdürlüğü kendisine verilen evraklar üzerinde yaptığı tetkikler sonucunda:

«Meriç Tekstil işyerinde çalışan 197 işçiden 176 sı teksif 56 sıda tekstil üyesi olduğu anlaşıldığından tekstil sendikasının itirazının reddine bu işyerinde toplu sözleşmesi yapmaya yetkili sendikanın teksif olduğuna karar verildi. »

Bu durumda sendikamız iş davalarına bakmakla görevli Edirne Asliye 2. Hukuk Mahkemesine başvurdu. Itirazı inceleyen mahkeme sayın hakimi İsmail Türken ise verdiği kararda:

«Bölge çalışma müdürlüğünün celp edilen 3.6.1975 günlü kararı ve dayanaklarının incelenmesinden muteriz ve muterizinaleyh sendikaya mensup işçilerin tesbitine imkân bulunmadığı müşahade edildiği gibi işçi iradelerlerinin fiili duruma uygun olarak tesbiti bakımından bu gün için tatbik edilmekte olan işçi oylamasına gitme yoluna baş vurmanın işçi iradesinin en isabetli şekilde belirlenmesine yarayacak tek ve geçerli yol bulunduğu sonucuna varılmıştır» deniliyordu.

Bu karar üzerine Meriç Tekstil de referandum yapıldı.

Referandum sonucunda:

120 oy Tekstil'e

46 oy teksife çıktı.

İşçiler kendilerini temsil edecek olan sendikalarını bilinçli iradeleri ile seçerler.

Meriç Tekstil'in yiğit ve devrimci işçilerine binlerce tekstil işçisi ve onların devrimci sendikaları Tekstil olarak:

Saflarımıza Hoş Geldiniz diyoruz...

Belli başlı ülkelerde MEBUS MAAŞLARI

ÜLKELER	PARLAMENTERLERİN BİR YILLIK BRÜT ÜCRETLERİ	BİR YILDA BİREY BAŞINA DÜŞEN MİLLİ GELİR (TL)	PARLAMENTER ÜCRETLERİNİN BİREY BAŞINA DÜŞEN MİLLİ GELİRİN KAÇKATI?	BİR YILLIK BRÜT İŞÇİ ÜCRETLERİ	PARLAMENTER ÜCRETLERİ İŞÇİ ÜCRETLERİNİN KAÇKATI?
AMERİKA	637 bin 500 lira	92 bin 550 lira	7	243 bin 549 lira	3
BELÇİKA	447 bin lira	69 bin 750 lira	6	202 bin 176 lira	2
ALMANYA	482 bin lira	84 bin 150 lira	5	229 bin 824 lira	2
FRANSA	349 bin 500 lira	73 bin 500 lira	5	143 bin 129 lira	2
İTALYA	339 bin lira	37 bin 650 lira	9	156 bin 381 lira	2
TÜRKİYE	314 bin 100 lira	8 bin 100 lira	39	27 bin 200 lira	12
NORVEÇ	307 bin 500 lira	71 bin 700 lira	4		
İSVEÇ	301 bin 500 lira	92 bin 100 lira	3	307 bin 5 lira	
DANİMARKA	301 bin 500 lira	81 bin 900 lira	4		
HOLLANDA	258 bin lira	66 bin 150 lira	4		
FİNLANDİYA	220 bin 500 lira	55 bin 800 lira	4		
İNGİLTERE	146 bin 500 lira	46 bin 800 lira	3	117 bin 504 lira	1

MİLLETVEKİLLERİNİN BİR YILLIK MAAŞLARI TOPLAMINI, BİR İŞÇİ AMERİKA'DA 3, AVRUPA'DA 2 AYDA, TÜRKİYE'DE İSE ANCAK BİR YILDA KAZANABİLİYOR.

Avrupa'nın en pahalı parlamenterleri Türkiye'de

■ ***Milletvekilleri bir yılda, birey başına düşen ulusal gelirin Amerika'da 7, Avrupa'da 5, Türkiye'de ise 39 katını alıyor***

- Türkiye'de milletvekillerinin bir saatlik çalışmaları 3 bin 500 liraya maloluyor...

-Türkiye'de milletvekillerinin aldığı maaş birey başına düşen ulusal gelirin 39 katıdır...

-Türkiye'de milletvekilinin aldığı maaşı bir işçi ancak bir senede alabiliyor...

-

İ STATİSTİKLERİN BU SÖYLEDİKLERİNE BİR ŞEY EKLEMEYE GEREK VAR MI ?

mozambik

Mojambik yıllardır faşist portekiz yönetiminin sömürgesi olan bir ülkeydi. Portekiz'in faşist Salazar yönetimi sırasında bir hammadde yatağı ve pazar olarak kullanılan mojambik bu sömürü çarkını kırmak için yıllardır verdiği şerefli savaşının meyvelerini topluyor artık.

Yıllardır verilen savaş zaferle sonuçlandı. Bugün artık mojambik halkı kendi geleceğini kendisi yaratacak.

Portekiz de ki faşist yönetimin yıkılarak yerine kurulan yeni düzende, sömürgelerinde kurtuluşu için planlar hedeflenmişti.

Geçtiğimiz günlerde mojambik bu planın bir parçası olarak şerefli mücadelesinin zaferini kutladı.

Faşist Portekiz yönetimi zamanından beri Mojambik halkı kurtuluş örgütleri aracılığıyla bu sömürgeciliğe karşı mücadele vermişlerdir. Bu mücadeleleri kanla cinayetle işkencelerle önlenmeye çalışılmış fakat bunların hiçbirinin ülkelerinin kurtuluşundan başka birşey düşünmeyen mojambik halkına faydası olmamıştı.

Ve artık mojambikte güneşli günler başlıyor.

Geleceğin güzel günleri mojambik halkının örgütlü mücadelesinin bir ışık gibi yol gösterici oluyor.

Mojambik'in bağımsızlığa kavuşmasından sonra ilk demecini veren Devlet Başkanı Samora Machel ülkesinin yıllardır süren savaşı ve sömürgecilik politikası yüzünden içinde bulunduğu ekonomik durumu belirtirken şöyle diyor:

«On yılda sömürgeci bir sistemi kovmayı başarmış bir halk ekonomik güçlüklerin de üstesinden gelecek güçtedir. Açlıkla savaşmak, halkımıza giyecek ve minumum sağlık koşullarını sağlamak ilk hedefimiz olacaktır.»

Kapitalistlerin iktidarda bulundukları zamanda aralarındaki ilişkileri sömürücü ve sömürülen olan Portekiz ve Mojambik ülkelerinde halkçı iktidarların işbaşına gelmesiyle tam bir dostluk ve kardeşlik havası esmeye başlamıştır.

italya

İTALYA'DA SEÇİMLER

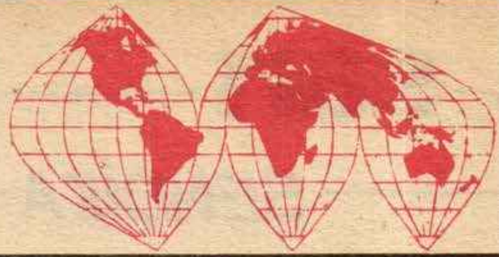
İtalyada geçtiğimiz günlerde yapılan seçimler başta Amerikan emperyalizminin sözcüleri olmak üzere bütün emperyalist cepheyi şaşırttı.

Seçim sonuçları açıklandığında sosyalist ve Komünist partinin büyük bir artış sağladığı ve yıllardır seçimleri önde götüren Hıristiyan Demokrat partinin ise büyük bir farkla gerilediği görülüyordu. Komünist partisi yanında Sosyalist partinin de oylarının artması İtalya'da artık sosyalist ve komünistlerin katılmadığı bir iktidarı imkânsız hale getirdi.

Bilindiği gibi zaten işçi bölgelerinde ve özellikle İtalya'nın kuzey bölgelerinde yapılan seçimleri sol partiler önde götürürlerdi. Ancak bu seçimlerde İtalya'nın en büyük kentleri olan Torino Roma Napoli gibi yerlerde de sosyalist ve komünist partisinin Hıristiyan Demokratları geride bırakması emperyalistleri epeyi korkuttu. Üstelik Hıristiyan Demokrat Partinin merkez kurulunda bulunan 6 üyenin seçim sonuçlarından sonra Hıristiyan Demokrat Partiyi çağdışı olmakla suçlayarak istifa etmeleri İtalyayı karıştırdı.



Sonuçların açıklanmasından sonra bir demeç veren ABD Dışişleri Bakanı Kissinger «İtalya'daki gelişmeleri endişeyle izliyoruz» demekle yetinebildi ancak.



arjantin

başarılı genel grev

Geçtiğimiz günlerde Genel İş konfederasyonuna bağlı 3,5 milyon işç isendikalarının önerilerine uyarak genel greve başladılar. 48 saat süren genel grev süresinde Arjantinde hayat bütünüyle durdu.

Arjantin'deki ekonomik durumun gittikçe bozulması nedeniyle işçi sendikalarının zam taleplerinin Devlet baskanı İsabella Peron tarafından veto edilmesini protesto etmek amacıyla başlayan genel grev hareketi süresinde Arjantin hükümeti istifa ederek peron'a hareket serbestisi vermek hedefini güttü.

Ancak bu genel grev olayının öncesini ve sonrasını değerlendirmekte yarar vardır.

Bilindiği gibi Arjantin'de ekonomik durum gittikçe kötüleşmektedir. Dünyanın içinde bulunduğu ekonomik çöküntünün Arjantinin iç dinamiğinin etkisiyle de ülkedeki hayat pahalanması % 300 oranına yükselmiştir.

Arjantin ekonomisinin içinde bulunduğu çıkmaz 1975 de ulusal para pesonun % 33 develüe edilmesiyle başlamıştır .Bu develüasyonun ardında ngeçen ay % 100 lük yeni bir değer düşüşü kararı alınmıştır.

Para üzerindeki bu ayarlamalar ülkedeki enflasyon oranını görülmemiş boyutlara ulaşmasına sebeb olmuştur .

Ülke içinde hayat pahalılığı korkunç düzeylere ulaşmış tır. Örneğin benzin fiatlarında % 175 bir artış görülmüş.



Elektrik te % 50, kıralarda % 90, tereyağında % 150 artışlara ulaşılmıştır. Kısaca söylemek gerekirse ortalama hayat pahalılaşma oranı % 300'e ulaşmıştır.

Bu şartlar altında % 300 artan hayat pahalılığına karşı işçilerin toplu sözleşmeler de istedikleri miktar % 100 lük bir oran olmuştur. Devlet başkanı İsabella Peron ise işçi ücretlerindeki artışın tavan olarak % 30 da sınırlandırılmasını istemiştir. Bunun üzerine işçiler 48 saatlik genel greve çıkmışlardır. Isabella Peron bu güçlü direniş karşısında «beyaz bayrak sallamak» zorunda kalmış ve işçilerin ücretlerindeki artışları kabul etmek zorunda kalmıştır.

Ancak İşçi Sendikalarının diğer bir isteği de Sosyal Refah Bakanı olan Lopez Rega nın yerinden uzaklaştırılmasıdır. Peron'un dansözlüğü sırasında onun «menejeri» olan bu kişi Peron'nun devlet başkanı olmasından sonra sosyal refah Bakanlığına getirilmiştir. Ulke içinde faaliyet gösteren «Üç A» faşist cinayet örgütünün kurucusu olan bu «kişi» ülkede son yıllarda «Üç A» örgütü tarafından işlenen 250 cinayetin ve 3000 den fazla saldırının sorumlusu tutulmaktadır.

Lopez Rega diğer yandan Arjantin'i işverenlerin parababalarının bir cenneti haline getirmiştir. Kısaca bu gün Arjantin'de zenginin daha zengin fakirin de daha fakirleştiği günler yaşanmaktadır.

Arjantindeki bu genel grev olayıyla ortaya çıkan bir mesele de içinde yaşanılan şartlarda ortaya çıkan «fikirsiz» peroncu hareketin yıkılmasını getirmesidir.

Arjantin için söylenecek söz güçlü bir genel grev olayının ardından yıllarca kitlelerin büyük desteğini sağlayan Peron efsanesinin yıkılmasıdır.

Arjantin işçilerinin başarılı genel grevinin sonuçları ise;

— Peron efsanesinin yıkılması.

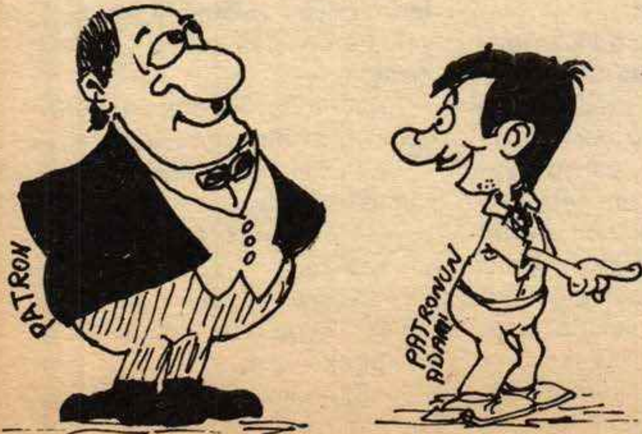
— % 100 lük zam talebinin kabulü,

— Sosyal Refah bakanı Loper Rego'nun hükümet dışı bırakılması,

— Ekonomi bakanının istifa etmesi olmuştur.

sarı SENDİKA

- İmzaladığı Toplu Sözleşmeyle yetinip, onu bile uygulatamaz.
- Patronlara karşı mücadeleye girmez.
- Fabrikada işçilerin çıkarı için mücadele eden yiğit bir işçi arkadaş, patron tarafından işten çıkarıldığı zaman buna göz yumar.
- İşçiler siyasete karışmamalı, «Partilerüstü bir politika izlemelidir» diyerek, politikayı burjuvaziye bırakır.
- İşçiler tarafından değil, patronların adamları tarafından kurulur.
- Sahte fişlerle yetki alır. Referandumdan kaçar.
- Sözleşme görüşmelerinde işçilerin ekonomik taleplerini ve sosyal haklarını değil, işverenlerin çıkarını düşünür.
- İşçilerin kanuni silahı olan grev hakkını kullanmaz. Ya da patronların elinde stok mal varken, göstermelikgrev yapar.
- Patronlardan, işçi düşmanı kuruluşlardan para alır. İşçi paralarını ticarete yatırır.
- İşçileri böler; birbirine düşürür.
- Üyelerinin daha kültürlü olmasını, bilinçlenmesini, memleket gerçekleri üzerinde düşünmesini istemez. İşçileri uyutur.
- İşçi sınıfının demokratik hakları için mücadele etmez.
- Yönetimi demokratik değildir. İşçiler sendikanın yönetim ve denetimine katılamazlar. Yöneticiler çoğu zaman çeşitil sahtekârlıklarla ele geçirdikleri sendikaları yıllarca çiftlikleri gibi kullanır, sendikayı talan ederler. Toplu sözleşme görüşmelerini işçilerden gizli yapar.



DEVRİMCİ SENDİKA

- İmzaladığı sözleşmeyi sonuna kadar uygulatır. Bu yolda gerekirse Anayasal bütün haklarını kullanır.
- Fabrikadan haksiz yere bir işçi çıkardığı zaman, her yola başvurarak çıkartılmayı Önler.
- İşçi sınıfının mücadelesinin yalnızca sendikal mücadele olmadığını ,siyasi mücadelenin de gerekli olduğunu işçilere anlatır ve bu yolda mücadele eder.
- İşçiler tarafından kurulmuştur, yönetiminde işçiler vardır.
- Gerçek imzalarla yetki alır. Yetki için referandum uygulamasından yanadır.
- Sözleşmelerde, işçilerin ekonomik talepleri ve sosyal haklarını gerçekleştirir.
- Gerektiğinde grev hakkını kullanır, patronları dize getirir. İşverenlerin çıkarına uygun göstermelik grev değil, işçilerin çıkarı için grev yapar.
- Yalnızca işçilerden ödenti alır. Bu ödentileri, işçi sorunlarını çözmekte kullanır.
- İşçilerin gerçek birliğini sağlar.
- İşçilerin gerçek kurtuluş yolunda bilinçlenmesi için eğitim çalışmaları yapar.
- İşçi sınıfının demokratik haklarını en iyi şekilde kullanmaları için mücadele eder. Referandum hakkı, kıdem tazminatının arttırılması... gibi...
- Yönetimi son derece demokratiktir. Tüm üyeler en geniş bir şekilde seçme -seçilme-denetleme hakkına sahiptir.
- Toplu sözleşme görüşmelerinde, işçilerin onayı alınır.

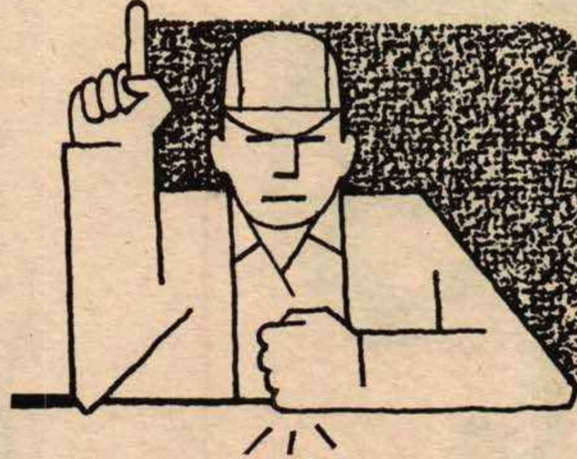


Şiir

Şinasi KAYIŞÇI
— Özbucak —

İŞÇİYE SESLENİŞ

Mahzun görme TEKSTİL, işçi boynunu büktü
Her işçiye teksif derdini döktü.
Yine fikirle TEKSTİL karşına çıktı.
Özbucaktan teksif'i atasım gelir.
Yaktı işçiyi, sonradan sustu.
Viran yaptı işçiyi patronu tuttu.
Gitme arkadaş, giden kan kustu,
İşçiyi ezenleri vurasım gelir.
Sararmış solmuş işçinin yüzü ,
Bir zavallı işçi gezer kıraç yamaçta
Haksızlık yapılan böyle dünyada
Haksızlık yapanları vurasım gelir.
Garipler zavallı, götürenler deli.
Yutturamazsın işçiye bu sözleri ,
Satılmışsınız işçi bunları bilmeli.
Teksif'te alamaz geçmiş hakları
İçerde ve işten çıkarken zor kullanırlar
Dediği yere gitmiyeni hemen kovarlar
İşçiye soruyorum neden giderler.
Zor kullananları yakasım gelir.
İşçinin genç yaşta beli büküldü ,
Teksif bu derde zehrini kattı.
Susmuyor, işçinin canına yetti.
Bunların bu haline gülesim gelir.
Karanlıktan çıktım, ışığa geldim.
Başkanlık yapıp nutuklar çektin.
İşçiye ne aldın, neler getirdin?
Bunun ardından gidenlere gülesim gelir.
Yaşamını hiç böyle dünyada.
Sanarım kendini biran rüyada.
Akıllı işimi böyle dönüp gitmek
Deli olmayanı boğasım gelir.
Niceleri gelir burda kalmışlar,
Yemişler, ucuza işçi satmışlar.
Menfaat uğruna boyun bükmüşler.
Böyle boyunları kırasım gelir.
Gezdiğim yeter, biraz durayım,



Acırım işçiye nasıl durayım.
Oynanmaz böyle bir oyun.
Oynayanlarının sonunu göresim gelir
Gitme arkadaş, gitme böylesi yere.
Teksifin içinde gezinip durma.
Gelse de zemzemle yıkanmış hurma.
TEKSTİL'in zehrini içesin gelir.
Neyinize gerekti sendika değiştirmek.
Zorunuza gitmesin şimdi dövünmek.
Teksif, sana da kalmaz böyle övünmek
İşçiye anlatmanın zamanı geldi.
Çal borunu TEKSTİL, bakma geceye.
Dert oldu gurbet böyle niceye.
Zalimlerin başı gelse secdeye ,
Yine de onları ezesim gelir.
Kandırmayın işçiyi zalimoğlu zalimler.
Ne söylesen TEKSTİL vermiyor aman,
Doldurma cüzdanı, paran da yalan,
Böyle bir cüzdanı atasım gelir.
ÖZBUCAĞI gezindim, biraz durayım.
Başıma gelenleri ben de yazayım.
Anlamaz işçi ne anlatayım,
Böyle işçilere gülesim gelir.

Sahibi:Tekstil İşçileri Sendikası adına Rıza Güven/Sorumlu Müdür:Erol Yalçın
Adres:Babıali cad. No:19/7-8 Çağaloğlu-İSTANBUL/Dizgi:Matbaa-13/Baskı:
Karaca Ofset/Filmler:Renk Grafik/Düzenleyen:Tekstil Sendikası Basın Eğitim
Bürosu. Ayrıca para ile satılamaz.Reklamalınmaz.Yıl:6 Sayı:88/ 1975
Son baskı tarihi: 30-7-1975

SENDİKAL UYUŞMAZLIKLARDA TEK ÇÖZÜM REFERANDUMDUR.



Referandum uygulaması, Yargıtay Genel Kurulunun alacağı karara dek sürecek

İşçilerin sendika seçme özgürlüğü anlamına gelen referandum hakkı, 2. İş Mahkemesinin aldığı bir karar ile yeni bir hukuksal boyut kazanmıştır.

Tek Met-İş Sendikasının Yargıtay 9. Hukuk Dairesi'nden aldığı bir bozma kararı ile tehlikeye giren referandum uygulaması 2. İş Mahkemesinin, Yargıtay kararına uymaması ile Yargıtay Hukuk Genel Kuruluna gitmiştir. Böylece Hukuk Genel Kurulu bu konuda bir karar alana kadar mahkemelerin referanduma basvurma olanağı yeniden doğmuştur.

Yetki uyuşmazlıklarının giderek çoğalması, mahkeme kararlarından sonra da huzursuzlukların, işçi direnişlerinin sürmesi ve yasa hükümlerinin işçinin gerçek iradesinin saptanmasında yeterli olmaması sonucu, mahkemeler, bir süreden beri içtihat haline getirdikleri uygulamalarla işçilerin yetkili sendikasının saptanmasında irade beyanı olan referanduma basvurmaktadırlar.

Ancak Tek Met-İş Sendikası, Maden-İş Sendikası lehine sonuçlanan bir referandum kararını Yargıtay'a götürerek 9. Dairede bozdurmuştur. Yargıtay 9. Dairesi Mahkemelerin referandum kararı vermelerinin, yasada yetkili sendikanın saptanmasının öngörüldüğü biçimin dışında olduğuna karar vermiştir. Bu nedenle de Yargıtay'ın söz konusu kararından sonra referandum kararları uygulanamaz hale gelmiştir.

Ancak 2. İş Mahkemesinin dün yapılan duruşmasında, mahkeme, Yargıtay'ın referandumla yetki saptanması ile ilgili bozma kararına uymamıştır. Böylece konu kendiliğinden Yargıtay Hukuk Genel Kurulu'nda görüşülerek bir karara bağlanacaktır. Yargıtay Genel Kurulu bu konuda bir karar alana dek de mahkemeler referandum kararında serbest olacaklardır.